

Sveta popotnica, poslednji zakrament kristjana

Tistim, ki so na tem, da zapustijo to življenje, nudi Cerkev poleg bolniškega maziljenja še evharistijo kot popotnico.

Kakor zakramenti krsta, birme in evharistije sestavljajo enoto, imenovano »zakramenti uvajanja v krščanstvo«, tako moremo reči, da pokora, sveto maziljenje in evharistija kot popotnica sestavljajo tedaj, ko se krščansko življenje dotakne svoje meje, »zakramente, ki pripravljajo na domovino«, ali zakramente, ki dovršujejo romanje.

zakrament bolniškega maziljenja

Ta zakrament, peti po vrsti, posreduje bolnim in ostarelim milost Svetega Duha, da bolezen in trpljenje lažje prenašajo. Oživlja jih in jim pomaga k ozdravljenju, če je to v njihovo duhovno korist. Krepi jim zaupanje v Boga, umirja in opogumlja jih v strahu pred smrtno. Kadar se bolni in ostareli ne morejo spovedati, a se svojih grehov kesajo, jim bolniško maziljenje tudi odpusti grehe.

Njegovi temelji v odrešenjskem načrtu

Bolezen in trpljenje sta vedno bila med težjimi problemi, ki jih postavlja človeško življenje. Bolezen nas privede v tesnobnost, v zaprtost vase, včasih celo v obup in v upor zoper Boga. More pa tudi napraviti človeka zrelejšega, mu pomagati, da spozna v svojem življenju to, kar ni bistveno, in se obrne k temu, kar je bistveno. Zelo pogosto sproži bolezen iskanje Boga, vrnitev k njemu.

Starozavezni človek živi bolezen pred božjim obličjem. Izrael izkusi, da je bolezen skrivnostno povezana z grehom in zlom, in da zvestoba Bogu v skladu z njegovo postavo враča življenje.

Kristus-zdravnik vabi svoje učence, naj vzamejo svoj križ in hodijo za njim. V hoji za njim dobijo nov pogled na bolezen in bolnike.

»Bolnike ozdravljajte« (Mt 10,8). Cerkev je prejela to nalogo od Gospoda in si prizadeva, da jo uresničuje tako s skrbjo, ki jo izkazuje bolnikom, kakor s priporočno, s katero jo spremlja.

Apostolska Cerkev pozna poseben obred v prid bolnikom, za katerega pričuje sv. Jakob: »Če je kdo med vami bolan, naj pokliče starešine Cerkve in naj molijo nad njim ter ga v Gospodovem imenu mazilijo z oljem. Molitev, porojena iz vere, bo bolnika rešila in Gospod ga bo okrepil; če je v grehih mu bodo odpuščeni« (Jak 5, 14-15). Izročilo je spoznalo v tem obredu enega izmed sedmih zakramentov Cerkve.

Kdo prejme in kdo podeli ta zakrament?

Bolniško maziljenje »ni zakrament samo za tiste, ki so v skrajni smrtni nevarnosti. Primeren čas za sprejem nastopi nedvomno takrat, ko vernik zaradi bolezni in starosti začenja biti v smrtni nevarnosti, lahko pa ga prejmemo tudi pred kakšno večjo operacijo, ki bi lahko predstavljala nevarnost za naše zdravje. Samo duhovniki (škofje in prezbiterji) so delivci bolniškega maziljenja. Dolžnost dušnih pastirjev je, da poučijo vernike o blagodejnostih tega zakramenta. Verniki naj opogumljajo bolnike, naj pokličejo duhovnika, da bodo prejeli ta zakrament. Bolniki naj se pripravijo, da ga prejmejo dobro pripravljeni s pomočjo svojega duhovnika in celotne cerkvene skupnosti. Za duhovnikov obisk uredimo bolnikovo sobo. Običajno na pogrnjeno mizo z belim prtom postavimo križ z dvema prižganima svečama na vsaki strani in blagoslovljeno vodo.

Kako obhajati ta zakrament?

Bolniško maziljenje je, kakor vsi drugi zakramenti, liturgično in skupnostno obhajanje, ki se opravlja v družini, v bolnišnici ali v cerkvi, za enega samega bolnika ali za celo skupino bolnikov. Zelo primerno je, da ga vključimo v obhajanje evharistije, spomina Gospodove velike noči. Če okoliščine svetujejo, more pred bolniškim maziljenjem biti zakrament pokore, po maziljenju pa zakrament evharistije (obhajilo). Kot zakrament Kristusove velike noči (pashe), bi morala evharistija biti vedno zadani zakrament zemeljskega romanja, »popotnica« za »prehod« k večnemu življenju.

Učinki zakramenta bolniškega maziljenja

Poseben dar Svetega Duha.

Prva milost tega zakramenta je milost tolažbe, miru in srčnosti za premagovanje težav, ki so lastne hudi bolezni ali starostni oslabelosti. Ta milost je dar Svetega Duha, ki obnovi zaupanje v Boga in vero vanj ter okrepi bolnika zoper skušnjave hudobnega duha, zoper skušnjavo malodušnosti in strahu pred smrtjo.

Združenje s Kristusovim trpljenjem.

Po milosti tega zakramenta prejme bolnik moč in dar, da se tesneje zediní s Kristusovim trpljenjem.

Cerkvenostna milost.

Bolniki, ki prejmejo ta zakrament, tako »da se svobodno zedinijo s Kristusovim trpljenjem in njegovo smrtjo«, »prispevajo svoj delež k blagru božjega ljudstva«.